

תת"ע 11959/06/17 - אחמד ח'טיב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11959-06-17 מדינת ישראל נ' ח'טיב אחמד
תיק חיצוני: 14210084233

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אחמד ח'טיב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 6.6.18 (להלן: "**פסק הדין**"). יצוין כי הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 11.2.19.
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של אי ציות להוראות שוטר בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 3.2.17, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,600 ₪ ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.
3. המבקש טען בבקשתו כי נודע לו אודות פסק הדין רק בעת האחרונה כשניגש למשרד הרישוי לצורך חידוש רישונו. טען כי נמסר לו על ידי ב"כ הקודם כי אינו צריך להתייצב לדיון מכיוון שבא כוחו אמור להופיע בשמו ולייצגו ועל כן לא התייצב לדיון. טען כי לא ביצע העבירה המיוחסת לו וכי יש לו טענות הגנה מהותיות ותיאר את נסיבות האירוע. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש להורות על ביטול פסק הדין ולקבל יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה. טענה כי המבקש לא צירף לבקשתו תצהיר של עורך הדין שייצג אותו, כטענתו, או מסמך אשר מעיד על ייצוגו כאמור. טען כי אין למבקש להלין אלא על עצמו על כך שלא דאג להתעדכן בדבר מצב התיק.
5. יצוין כי לאחר קבלת תגובת ב"כ המשיבה פנה המבקש, באמצעות בא כוחו, בבקשה נוספת וציין כי המשיבה לא התייחסה לטענות ההגנה שלו לגופן. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. המבקש התייצב בעצמו לדיון ביום 24.4.18, וביקש דחייתו לצורך התייצבות בא כוח מטעמו והדיון נדחה לבקשתו ליום 6.6.18. באותו מעמד הוזהר המבקש כי אם לא יתייצב לדיון הקבוע, יישפט בהיעדרו. המבקש אינו מכחיש בתצהירו כי ידע אודות מועד הדיון שנקבע, אך לטענתו, בשל העובדה כי בא כוחו מסר לו כי הוא מתכוון להופיע בשמו ובמקומו, המבקש לא התייצב לדיון. יצוין כי המבקש לא הגיש תצהיר מטעם בא כוחו הנטען ולא הציג אישור על מתן יפוי כח או כל ראייה אחרת על מנת לבסס טענתו כי אכן היה מיוצג. חרף טענתו כי אף שילם לאותו בא כוח לא הציג כל אישור על כך או על בכל פעולה שנקט בעניין זה. לא מיותר לציין כי בתיק בית המשפט אין כל ראייה או הודעה על ייצוג המבקש טרם הגשת הבקשה כאן ע"י מאן דהוא. המבקש הסתפק אך בטענה כי בא כוחו הנוכחי "...ניסה, על פי המקובל, לקבל את תגובת עוה"ד הקודם שייצג את המבקש אך ללא הצלחה". לא פירט כיצד התבקשה תגובתו או איזה פעולות נקט על מנת לקבל תגובה זו או מה עשה נוכח טענתו בדבר אותו כשל בייצוג. מעבר לכך, חובת ההתייצבות חלה על המבקש עצמו, כפי שאף הוזהר בדיון, ומשכח שלא להתייצב לדיון היה עליו לברר מה התרחש בדיון ומשלא טרח להתעדכן בדבר מצב התיק, אין לו להלין אלא על עצמו.

יתירה מכך, מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על פסק הדין שניתן בהיעדרו נשלחה לכתובתו של המבקש ונמסרה לידיו והוא אף אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו ביום 23.6.18, וזאת בניגוד לטענתו בתצהירו כי נודע לו אודות פסק הדין רק בעת האחרונה, ומכאן שגם הגשת הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בשיהוי ניכר וללא כל הסבר או נימוק לכך מטעמו של המבקש, עובדה שיש בה כדי להביא לדחיית הבקשה על הסף, אף ללא היזקקות לאמור בה, שכן בקשה מעין זו יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שפסק הדין הומצא למבקש (סעיף 130 (ח) סיפא).

8. לאור האמור ולאחר שבחנתי את יתר טענותיו של המבקש בדבר נסיבות ביצוע העבירה וטענות ההגנה שלו, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין. עוד יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 1.5.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב' תשע"ט, 01 אפריל 2019, בהעדר
הצדדים.